

عنوان مقاله:

مقایسه اجزای عملکرد سیاه دانه (*Nigella sativa* L.) تحت شرایط کشت بهاره و پاییزه در مزارع استان کرمانشاه

محل انتشار:

کنگره گیاهان دارویی؛ مکانیزاسیون و فرآوری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رومیسا جمشیدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی غیرانتقاعی جهاد دانشگاهی استان کرمانشاه

صمیرا احمدی پور - مدرس گروه گیاهان داروئی موسسه آموزش عالی غیرانتقاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه

شهاب خوش خوی - مدرس گروه گیاهان داروئی موسسه آموزش عالی غیرانتقاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور مقایسه اجزای عملکرد سیاه دانه تحت شرایط کشت بهاره و پاییزه در مزارع استان کرمانشاه انجام شد. جامعه آماری شامل (هر واحد آزمایشی شامل ۵ ردیف گیاه سیاه دانه و دو روش کشت بهاره و پاییزه در سه مکان مختلف) دالاهو، کرمانشاه و اسلام آباد) در ۳ تکرار بود. از طرح آماری بلوکهای کاملا تصادفی استفاده شد. صفات مورد بررسی شامل تعداد گل آذین، طول ریشه، قطر بوته، ارتفاع بوته، عملکرد بیولوژیک بود. نتایج تجزیه واریانس نشان می دهد که اثر مکان، تاریخ کاشت و شرایط رطوبتی بر صفات تعداد گل آذین، طول ریشه، ارتفاع بوته و عملکرد بیولوژیک سیاه دانه تفاوت معنی دار داشت اما اثر مکان بر روی قطر بوته معنی دار نبود. اثر متقابل مکان در شرایط رطوبتی بر کلیه صفات به استثنای قطر بوته و عملکرد بیولوژیک معنی دار بود. اثر متقابل تاریخ کاشت در شرایط رطوبتی بر کلیه صفات به استثنای قطر بوته و طول ریشه، ارتفاع بوته، معنی دار بود. بالاترین تعداد گل آذین، ارتفاع بوته، به ترتیب مربوط به تاریخ کاشت پاییزه و بهاره در منطقه کرمانشاه و اسلام آباد و کمترین آن مربوط به تاریخ کاشت بهاره در منطقه دالاهو بود. نتایج نشان داد که در مرحله ی اول فراهم بودن آب قابل دسترس، سبب بهبودی صفات سیاه دانه شده است، از طرف دیگر انجام کشت در فصل پاییز نیز به نوبه ی خود تاثیر زیادی بر بهبود رشد گیاه داشت. در بین مناطق سه گانه، کرمانشاه در اولویت اول کشت قرار داشت و در مراتب بعدی به ترتیب اسلام آباد و دالاهو می باشد، که بهتر است کشت بصورت پاییزه انجام شود.

کلمات کلیدی:

سیاه دانه، ویژگی های مورفولوژی و عملکرد بیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1486655>

